

Robin Šarma

**KALUĐER KOJI JE
PRODAO SVOJ
FERARI**

**Priča o tome kako
da ostvarite svoje snove
i uzmete sudbinu
u svoje ruke**

Mono & Mañana
2005

Naslov originala
The Monk Who Sold His Ferrari – Robin S. Sharma
Copyright © 1997 by Robin S. Sharma

I izdanje

Izdavač
Mono & Mañana
www.monoimanjana.co.yu

Za izdavača
Miroslav Josipović
Nenad Atanasković

Prevod
Marina Aleksić

Korice
Ateneum

Lektura
Tanja Stanojević

Tehnički urednik
Nenad Đuričić

Štampa
Beoknjiga, Beograd

Tiraž
1.000

ISBN 86-7804-013-0

**Mom sinu, Kolbiju, koji me
svakodnevno podseća na sve
što je dobro na ovom svetu.
Budi blagosloven.**

**„Za mene život nije sveća koja brzo
gori. To je neka vrsta divne baklje,
koju sam za momenat držao
i za koju želim da plamti
što sjajnije, pre nego što pređe
u ruke budućih generacija“**

Džordž Bernard Šo

SADRŽAJ

1. POZIV NA BUĐENJE	9
2. MISTERIOZNI POSETILAC	17
3. ČUDESNI PREOBRAŽAJ DŽULIJANA MENTLA	22
4. MAGIČNI SUSRET SA MUDRACIMA SIVANE	36
5. DUHOVNI SLEDBENIK MUDRACA	40
6. MUDROST LIČNE PROMENE	46
7. NAJČUDESNIJA BAŠTA	57
8. PLAMEN UNUTRAŠNJE VATRE	95
9. DREVNA UMETNOST VLADANJA SAMIM SOBOM	121
10. MOĆ DISCIPLINE	180
11. VAŠE NAJDRAGOCENIJE DOBRO	197
12. KRAJNI SMISAO ŽIVOTA	214
13. VEČNA TAJNA ŽIVOTNE SREĆE	223

Poziv na buđenje

Pozlilo mu je upravo usred prepune sudnice. Bio je jedan od najpoznatijih parničnih advokata u ovoj zemlji. Isto tako bio je čovek poznat, kako po svojim italijanskim odelima od 3.000 dolara, tako i po nizu izvanrednih pravnih pobeda. Jednostavno sam stajao tamo, paralisani šokom zbog onoga što sam upravo video. Veliki Džulijan Mentl se pretvorio u žrtvu i sada se savijao na podu poput bespomoćnog deteta, tresući se, drhteći i znojeći se kao pomahnitao.

Od tog trenutka, sve je izgledalo kao usporen film. „Bože moj, Džulijan je u nevolji“, vrisnula je njegova asistentkinja, uzbuđeno nam pokazujući potresan prizor koji smo već i sami videli. Sudija je izgledala upaničeno i brzo je promrmljala nešto u slušalicu privatnog telefona, koji je tu postavila za hitne slučajeve. Što se mene tiče, mogao sam samo da stojim tamo, ošamućen i zbunjen. *Molim te, nemoj da umreš matora budalo. Prerano je za tebe da odeš. Ne zaslužuješ da umreš tako.*

Sudski čuvar, koji je pre toga izgledao kao da je balzamovan u stojećem stavu, pokrenuo se i počeo da reanimira palog heroja sudnice. Pored njega bila je asistentkinja, čiji su dugi plavi uvojci padali preko Džulijanovog lica crvenog kao rubin, dok mu se obraćala nežnim rečima utehe, koje on očigledno nije mogao da čuje.

Poznao sam Džulijana sedamnaest godina. Prvi put smo se sreli kada me je kao mladog studenta prava, jedan od njegovih partnera angažovao preko leta kao istraživača pripravnika. Već tada, on je imao sve. Bio je briljantan, lep, neustrašiv advokat koji je sanjao da postane veliki. Džulijan je bio mlada zvezda firme, čovek od akcije koji je čekao svoj trenutak.

Još uvek se sećam kako sam jedne noći dok sam radio do kasno, prolazeći pored njegove kraljevski velike kancelarije, krišom bacio pogled na uramljeni citat na njegovom masivnom hrastovom stolu. To je bio citat Vinstona Čerčila o veličini čoveka, kakav je bio Džulijan:

Siguran sam, da smo mi danas gospodari naše sudbine, da zadatak koji je stavljen pred nas nije izvan naših moći, da muke i bol nisu van granica moje izdržljivosti. Dokle god verujemo u svoje sopstvene ideale i nesavladivu volju za pobedom, pobeda nam neće biti uskraćena.

Džulijan je takođe stajao iza svojih reči. Bio je nepopustljiv, preopterećen poslom i voljan da radi osamnaest časova dnevno radi uspeha za koji je verovao da

je njegova sudbina. Uz čašu vina, čuo sam da je njegov deda bio istaknuti senator, a njegov otac izuzetno poštovan sudija Saveznog suda. Bilo je očigledno da potiče iz bogate porodice i da su na njegova pleća ogrnuta Armanijem bila postavljena ogromna očekivanja. Ipak, priznaću jednu stvar: on je trčao svoju sopstvenu trku. Bio je predodređen da radi na svoj osobeni način – voleo je da pravi predstavu.

Džulijanove skandalozne predstave u sudnici, redovno su punile naslovne strane novina. Bogati i slavni bi se sjatili oko njega kad god bi im zatrebao izvanredan pravni taktičar agresivnog nastupa. Njegove vanprofesionalne aktivnosti su verovatno bile dobro znane. Kasne noćne posete najboljim restoranima u društvu seksepilnih mladih manekenki ili bezobzirno pijančenje sa gomilom siledžija koje je on nazivao svojim „razbijačkim timom“, postale su legenda u firmi.

Još uvek ne shvatam zašto je izabrao mene da radim s njim na senzacionalnom slučaju ubistva, koji je on vodio tog prvog leta. Iako sam diplomirao na pravnom fakultetu na Harvardu, na kome je i on studirao, sigurno nisam bio najbolji pripravnik u firmi, a moje porodično poreklo nije bilo aristokratsko. Moj otac je proveo ceo život kao čuvar u lokalnoj banci nakon službe u marincima. Moja majka je odrasla u Bronksu, živeći sasvim jednostavno. Uprkos tome, on je između svih koji su tiho lobirali kod njega za privilegiju da budu njegov potrčko, u procesu poznatom pod imenom „Prototip svih suđenja o ubistvima“,

